

Suvestinė redakcija nuo 2021-01-26

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2010, Nr. [138-7079](#), i. k. 1102250ISAK000V-968

Nauja redakcija nuo 2021-01-26:

Nr. [V-148](#), 2021-01-25, paskelbta TAR 2021-01-25, i. k. 2021-01292

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 151:2021 „VAIKŲ INTENSYVIOSIOS TERAPIJOS GYDYTOJAS“ PATVIRTINIMO

2010 m. lapkričio 8 d. Nr. V-968

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi:

1. Tvirtinu Lietuvos medicinos normą MN 151:2021 „Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas“ (pridedama).
2. Pavedu įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

RAIMONDAS ŠUKYS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos
apsaugos ministro 2010 m. lapkričio 8 d.
įsakymu Nr. V-968
(Lietuvos Respublikos sveikatos
apsaugos ministro 2021 m. sausio 25 d.
įsakymo Nr. V-148 redakcija)

LIETUVOS MEDICINOS NORMA MN 151:2021 VAIKŲ INTENSYVIOSIOS TERAPIJOS GYDYTOJAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos medicinos norma MN 151:2021 „Vaikų intensyvosios terapijos gydytojas“ (toliau – Lietuvos medicinos norma) nustato vaikų intensyvosios terapijos gydytojo veiklos sritis, teises, pareigas ir kompetenciją.

2. Lietuvos medicinos norma privaloma visiems vaikų intensyvosios terapijos gydytojams, dirbantiems Lietuvoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

3. Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos ir jų apibrėžtys:

3.1. **Bendroji nejautra** – dirbtinai sukeltas grįžtamasis centrinės nervų sistemos slopinimas, kai netenkama sąmonės ir jutimų, atsipalaiduoja skersaruožiai raumenys ir iš dalies nuslopinamos vegetacinės funkcijos.

3.2. **Intensyvioji terapija** – medicinos mokslo sritis apie sunkiai sergančių ar kritinės būklės ligonių, kuriems reikalinga intensyvi priežiūra, gyvybės ar organų funkcijų palaikymą.

3.3. **Sedacija** – medikamentų sukeltas įvairaus lygio sąmonės slopinimas, silpninantis stresinį atsaką, lengvinantis specifinių procedūrų, gydymo ir slaugos toleravimą, užtikrinantis paciento miegą ir ramybę.

3.4. **Skausmo malšinimas** – nemalonių emocinių ir jutiminių išgyvenimų, susijusių su audinių pažeidimu, pašalinimas.

3.5. **Vaikų gaivinimas** – medicinos pagalbos priemonių taikymas, siekiant atnaujinti sutrikusius arba išnykusius kvėpavimą, kraujotaką, galvos smegenų veiklą ir kitas gyvybiškai svarbias vaiko organizmo funkcijas gyvybei pavojingų būklių atvejais.

3.6. **Vaikų intensyvioji terapija** – vaikų iki 18 metų intensyvioji terapija pagal jų amžiaus fiziologijos ir patologijos ypatumus.

3.7. **Vaikų intensyvosios terapijos gydytojas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų intensyvosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

3.8. **Vaikų intensyvosios terapijos gydytojo praktika** – vaikų intensyvosios terapijos gydytojo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją vykdoma asmens sveikatos priežiūra.

3.9. **Vietinė nejautra** – tam tikros kūno vietos ar srities skausmo slopinimas.

3.10. Kitos Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos kituose asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

4. Vaikų intensyvosios terapijos gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir vaikų intensyvosios terapijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta vaikų intensyvosios terapijos gydytojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo ir kitų profesinių kvalifikacijų pripažinimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Teisę verstis vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

6. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas verčiasi vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika Lietuvoje tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti vaikų reanimacijos ir intensyviosios terapijos paslaugas ir (ar) kitas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurias pagal teisės aktų reikalavimus kartu su kitais asmens sveikatos priežiūros specialistais turi teisę teikti ir vaikų intensyviosios terapijos gydytojas.

7. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros specialistais.

8. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas vadovaujasi asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiais teisės aktais, Lietuvos medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis bei savo pareigybės aprašymu.

II SKYRIUS TEISĖS

9. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi teisę:

9.1. verstis vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika Lietuvos medicinos normos ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, nustatyta tvarka;

9.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 8 d. įsakymo Nr. 112 „Dėl Receptų rašymo ir vaistinių preparatų, medicinos priemonių (medicinos prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams ir popierinių receptų saugojimo, išdavus (pardavus) vaistinius preparatus, medicinos pagalbos priemones (medicinos prietaisus) ir kompensuojamąsias medicinos pagalbos priemones vaistinėje, taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

9.3. išduoti medicininius ar sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

9.4. pagal kompetenciją konsultuoti pacientus, fizinius ir juridinius asmenis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

9.5. atsisakyti teikti asmens sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

9.6. nustatyti asmens mirties faktą Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymo nustatyta tvarka;

9.7. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus;

9.8. nepradėti gaivinimo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

9.9. vykdydamas Lietuvos medicinos normos 15–18 punktuose nurodytą veiklą, tvarkyti paciento duomenis, įskaitant sveikatos duomenis, Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių pacientų asmens duomenų tvarkymą, nustatyta tvarka;

9.10. nustatyti vaiko gimimo momentą Lietuvos Respublikos vaiko gimimo momento nustatymo įstatymo nustatyta tvarka.

10. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktais, reglamentuojančiais asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką.

III SKYRIUS PAREIGOS

11. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

11.2. pagal savo kompetenciją, nurodytą Lietuvos medicinos normoje, ir asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje dirba, licenciją kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti ligas, būkles bei sveikatos sutrikimus, rekomenduoti ir dalyvauti organizuojant profilaktikos priemones bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

11.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siūsti pacientą konsultuotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą;

11.4. bendradarbiauti su asmens sveikatos priežiūros ir kitais specialistais;

11.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų profilaktikos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;

11.6. turėti spaudą, kurio numeris suteikiamas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymo Nr. V-1 „Dėl Specialisto spaudo numerio suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

11.7. pagal kompetenciją vykdyti privalomasias sveikatos programas;

11.8. laikytis gydytojo profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti, saugoti profesinę paslaptį ir visą informaciją apie pacientą laikyti konfidencialia; kitiems asmenims ši informacija gali būti atskleista Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktais nustatytais pagrindais ir tvarka;

11.9. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

11.10. laikytis licencijuojamos asmens sveikatos priežiūros specialisto veiklos sąlygų;

11.11. tvarkyti vaikų intensyviosios terapijos gydyto praktikos dokumentus, teikti statistikos ir kitą informaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.12. paaiškinti asmens sveikatos priežiūros specialisto praktikos aplinkybes Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų ir kitų kontroliuojančių institucijų prašymu;

11.13. taikyti tik medicinos mokslo ir praktikos įrodymais pagrįstus, saugius tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytus atvejus;

11.14. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančias medicinos priemones (prieštatus), išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis. Užtikrinti, kad medicinos priemonės (prieštatai) būtų naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojų su medicinos priemone (prieštatu) pateikiama informacija;

11.15. pranešti policijai apie sužeidimus šaltuoju, šaunamuoju ginklu arba kitus smurtinius sužalojimus, įtariamą vaikų nepriežiūrą, vaikų ir globojamų asmenų smurtą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.16. pranešti teritoriniam visuomenės sveikatos centrai apie išaiškintą arba įtariamą ūmią registruojamąją užkrečiamąją ligą, apsinuodijimą maistu bei profesinį apsinuodijimą arba namuose esantį sergantįjį infekcine liga bei infekcinių ligų užkratų nešiotoją, sanitarijos-epidemiologijos režimo pažeidimą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta;

11.17. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų vaikų intensyviosios terapijos gydytojams nustatytas pareigas.

IV SKYRIUS KOMPETENCIJA

12. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kompetenciją sudaro žinios ir gebėjimai, kuriuos jis įgyja baigęs vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę

kvalifikaciją suteikiančias studijas bei nuolat tobulindamas įgytą profesinę kvalifikaciją, atsižvelgdamas į nuolatinę vaikų intensyviosios terapijos mokslo ir praktikos pažangą.

13. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi žinoti:

13.1. dokumentų rengimo, tvarkymo ir apskaitos pagrindus;

13.2. medicinos statistikos pagrindus;

13.3. sveikatos draudimo pagrindus;

13.4. sveikatos teisės pagrindus;

13.5. naudoti informacinėmis ir ryšio technologijomis būdus ir mokėti jais naudotis;

13.6. medicinos etikos pagrindus;

13.7. asmens duomenų apsaugos principus;

13.8. vaiko psichologijos ypatumus, psichikos sutrikimus, sveiko ir sergančio vaiko bei jo artimųjų psichologiją.

14. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi išmanyti:

14.1. įvairaus amžiaus vaiko fiziologiją ir patologiją;

14.2. skausmo fiziologiją, įvairaus amžiaus vaikų ūminio skausmo vertinimą, nuskausminimo būdus;

14.3. sedacijos lygius ir jų vertinimą, bendrąją nejautrą, jos stadijas ir komplikacijas, bendrosios, regioninės ir vietinės nejautos naudojimą įvairaus amžiaus vaikams, inhaliacinius ir intraveninius anestetikus, raumenų relaksantus ir jų panaudojimo galimybes įvairaus amžiaus vaikams;

14.4. įvairaus amžiaus vaiko gyvybinių funkcijų rodiklius, jų stebėjimo principus sedacijos, nuskausminimo ir intensyviosios terapijos metu;

14.5. įvairaus amžiaus vaikų pradinį ir specialųjį gaivinimą, jam atlikti naudojamos medicininės įrangos veikimo ir panaudojimo principus, gaivinimo standartus;

14.6. vaistų, vartojamų gaivinant ir intensyviai gydant įvairaus amžiaus vaikus, klinikinę farmakologiją bei jų tarpusavio sąveiką;

14.7. vaikų intensyviosios terapijos skyriuose ar kituose padaliniuose, kur vaikų intensyviosios terapijos gydytojas dirba ir (ar) konsultuoja ligonius, naudojamos medicininės įrangos veikimo ir panaudojimo principus;

14.8. infuzinės ir transfuzinės terapijos principus įvairaus amžiaus vaikams, jos metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas;

14.9. enterinės ir parenterinės mitybos principus, metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas, energijos ir maisto medžiagų poreikio apskaičiavimo principus bei metodus, taikomus įvairaus amžiaus vaikams;

14.10. vaikų homeostazės ypatumus, vandens, elektrolitų, šarmų ir rūgščių pusiausvyros palaikymo principus;

14.11. antibakterinės terapijos principus, vaikų amžiaus ypatumus;

14.12. hospitalinę infekciją, jos kontrolės ir prevencijos principus;

14.13. sunkios būklės vaiko transportavimo principus ir amžiaus ypatumus;

14.14. vaiko dauginę organų disfunkciją, jos vertinimo kriterijus;

14.15. vaiko smegenų mirties kriterijus ir jos nustatymo tvarką;

14.16. žmogaus audinių, ląstelių ir organų donorystės ir audinių ir (ar) organų persodinimo iš mirusio žmogaus ir gyvo donoro tvarką;

14.17. transplantacijos principus – organų išsaugojimą, paėmimą, transportavimą, pagalbą donorui, imunosupresiją, atmetimą, vaikų, kuriems transplantuoti organai, patofiziologiją;

14.18. saugos darbe reikalavimus.

15. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas pagal savo kompetenciją turi gebėti diagnozuoti ir gydyti būkles, sukeliančias organų funkcijos sutrikimus įvairaus amžiaus vaikams, bei įtarti ir diagnozuoti šias būkles sukėlusias ligas, skirti ir interpretuoti laboratorinius ir (ar) instrumentinius tyrimus, būtinus jo kompetencijai priskirtoms būklėms

diagnozuoti ir gydyti. Šios būklės yra:

- 15.1. įvairios kilmės ir sunkumo ūminis kvėpavimo nepakankamumas;
- 15.2. įvairios kilmės hemodinamikos nestabilumas ir šokas;
- 15.3. įvairios kilmės sąmonės sutrikimas, koma ir intrakranijinio slėgio pokyčiai;
- 15.4. ūminiai homeostazės ir metabolizmo sutrikimai;
- 15.5. ūminiai neurologiniai ir psichikos sutrikimai;
- 15.6. infekcinis procesas ir sunkus sepsis;
- 15.7. ūmūs hematologiniai ir koagulopatiniai sutrikimai;
- 15.8. ūmūs endokrininiai sutrikimai;
- 15.9. ūminiai apsinuodijimai (taip pat narkomanija ir nutraukimo sindromas) ir kiti nelaimingi atsitikimai (anafilaksija, gyvių įkandimai, blogo elgesio su vaiku sindromas);
- 15.10. ūminis galvos smegenų pažeidimas;
- 15.11. ūminis inkstų funkcijos nepakankamumas;
- 15.12. ūminis kepenų funkcijos nepakankamumas;
- 15.13. ūminis virškinamojo trakto ir pilvo pažeidimas;
- 15.14. ūminis širdies veiklos nepakankamumas;
- 15.15. ūminis širdies ritmo sutrikimas;
- 15.16. dauginė trauma;
- 15.17. sunkus nudegimas;
- 15.18. mitybos nepakankamumas;
- 15.19. pooperacinis periodas po įvairių operacijų.
16. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi gebėti atlikti Lietuvos medicinos normoje nurodytas diagnostikos ir gydymo procedūras:
 - 16.1. pradinį ir specialųjį gaivinimą;
 - 16.2. veiksmus, užtikrinančius kvėpavimo takų praeinamumą bei kvėpavimą (spontanią arba dirbtinį):
 - 16.2.1. uždėti veido kaukę;
 - 16.2.2. įkišti orofaringinį vamzdelį;
 - 16.2.3. įkišti nazofaringinį vamzdelį;
 - 16.2.4. įkišti kombinuotą vamzdelį;
 - 16.2.5. įkišti laringinę kaukę;
 - 16.2.6. endotrachėjinę (per burną ir per nosį) ir endobronchinę intubaciją;
 - 16.2.7. punkcinę krikotireotomiją ir pertrachėjinę deguonies srovės plaučių ventiliaciją;
 - 16.2.8. retrogradinę trachėjos intubaciją;
 - 16.2.9. fibrooptinę trachėjos ir bronchų intubaciją;
 - 16.2.10. dirbtinę plaučių ventiliaciją rankiniais ir aparatiniais metodais;
 - 16.3. deguonies terapiją įvairiais tiekimo metodais;
 - 16.4. elektrinę širdies defibriliaciją, kardioversiją ir širdies stimuliaciją elektra;
 - 16.5. elektrokardiografiją;
 - 16.6. periferinės ir centrinės venos punkciją ir kateterizaciją;
 - 16.7. arterijos punkciją ir kateterizaciją;
 - 16.8. kaulų čiulpų punkciją greitai skysčių infuzijai;
 - 16.9. injekcijas į veną, arteriją, raumenis, poodį, kaulų čiulpus, epidurinę ertmę, subarachnoidinę ertmę;
 - 16.10. enterinės ir (ar) parenterinės mitybos metodus;
 - 16.11. įvairaus lygio nuskausminimą ir sedaciją (inhaliacinę, parenterinę ar enterinę) pacientams jų konsultavimo, gydymo, stebėjimo ar procedūrų atlikimo metu ir (ar) bendrinę nejautrą pacientams, kuriems reikalinga intensyvioji terapija;
 - 16.12. krūtinės ląstos punkciją ir drenavimą;
 - 16.13. invazinius ir neinvazinius hemodinamikos stebėsenos metodus;
 - 16.14. intraabdominalinio spaudimo matavimą;
 - 16.15. šlapimo pūslės kateterizavimą;

- 16.16. skrandžio zondavimą ir plovimą;
- 16.17. centrinės nervų sistemos būklės stebėseną;
- 16.18. juosmeninę punkciją;
- 16.19. pulsoksimetriją;
- 16.20. temperatūros matavimą;
- 16.21. nuskausminimo ir sedacijos lygio stebėsenos metodus;
- 16.22. neuroraumeninės jungties stebėsenos metodus;
- 16.23. kvėpavimo sistemos ir dujų apykaitos stebėsenos metodus;
- 16.24. atlikti specialia medicinos priemone (prietaisu) laboratorinius tyrimus prie ligo lovos vaikų intensyvios terapijos skyriuje ar kituose padaliniuose, kur vaikų intensyviosios terapijos gydytojas dirba ir (ar) konsultuoja ligonius;
- 16.25. tikslią ultragarso diagnostiką, taikant greitos diagnostikos protokolus (įskaitant krūtinės ląstos organų (plaučių ir širdies), pilvo organų ir centrinės nervų sistemos ultragarsinį tyrimą).

17. Atlikdamas invazines procedūras, išvardytas šios medicinos normos 16 punkte, vaikų intensyviosios terapijos gydytojas gali naudoti vaizdinimo metodus: echoskopiją, rentgenoskopiją ir (ar) rentgenografiją.

18. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas, baigęs Vilniaus universiteto ar Lietuvos sveikatos mokslų universiteto atitinkamą mokymo kursą ar atlikęs atitinkamą stažuotę Vilniaus universiteto arba Lietuvos sveikatos mokslų universiteto atitinkamoje klinikoje arba rezidentūros bazėje ar kitos užsienio valstybės universiteto atitinkamoje klinikoje ar universitete, rengiančiame ir tobulinančiame atitinkamus specialistus, jeigu atitinkami sveikatos apsaugos ministro įsakymais patvirtinti atitinkamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo reikalavimai nenustato kitokio papildomo tobulinimo, gali atlikti šias procedūras:

- 18.1. bronchoskopiją:
 - 18.1.1. kvėpavimo takų praeinamumui užtikrinti ir palaikyti;
 - 18.1.2. kvėpavimo takams išvalyti;
 - 18.1.3. ištyrimo medžiagai ar pasėliui iš kvėpavimo takų paimti;
- 18.2. hemodializę, hemofiltraciją ir hemodiafiltraciją ir kitus pakaitinės inkstų terapijos metodus;
- 18.3. plazmaferezę;
- 18.4. plazmosorbiciją ir kitus ekstrakorporinius kraujo valymo metodus;
- 18.5. pakaitinės kepenų terapijos metodus;
- 18.6. ekstrakorporinę kraujo apytaką bei ekstrakorporinę membraninę oksigenaciją.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Įsakymas

Nr. [V-148](#), 2021-01-25, paskelbta TAR 2021-01-25, i. k. 2021-01292

Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. lapkričio 8 d. įsakymo Nr. V-968 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 151:2010 „Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas. teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo“ pakeitimo